

Republika Hrvatska
Općinski sud u Šibeniku
Stjepana Radića 81
22000 Šibenik

Poslovni broj P-402/2022-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, po sutkinji Emini Pekas, u pravnoj stvari tužitelja Anthonya Maglice iz SAD-a, California, Anaheim Hills, 230 Peralta Way, OIB 34053283051, kojeg zastupaju punomoćnici Sanja Čičin - Šain, Ojdana Grubišić, Ana Vlašić, Paško Višić i Jurica Višić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Višić i partneri d. o. o. Šibenik, Stjepana Radića 53, protiv tuženika Darka Paruna iz Zagreba, Srebrnjak 128 D, OIB 24829627988, kojeg zastupaju odvjetnici Darija Silov i Ivan Milin, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda iz Šibenika, Stjepana Radića 31/II, radi stjecanja prava vlasništva, nakon glavne rasprave zaključene 15. srpnja 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja, 24. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:
"Ovlašćuje se tužitelj ANTHONY MAGLICA iz SAD-a, Anaheim Hills, 230 Peralta Way, California, OIB: 34053283051, da temeljem ove presude zatraži i postigne uknjižbu prava vlasništva čest. zem. 6828/3, Z.U. 2348, K.O. Zlarin, na svoje ime za cijelo uz istodobni izbris sa imena tuženika, sve rokom od 15 dana."

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovoga postupka isplatom 2.300,00 eura (dvije tisuće eura) kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi trošak ovoga postupka isplatom 650,00 eura (šesto pedeset eura) sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja ove presude do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 22. veljače 2022. podnio tužbu radi uknjižbe. Tvrdi da u zemljišnoj knjizi za k. o. Zlarin tuženik uknjižen kao vlasnik nekretnine označene kao k. č. 6828/3 te da je uknjižba provedena na temelju ugovora o darovanju kojeg je tuženik, kao obdarenik sklopio s Ivankom Antonja, kao darovateljicom, ujedno i nasljednicom

pokojne Marije Antonja 27. studenog 2018. Pojašnjava da je pred ovim sudom vodio parnični postupak pod poslovnim brojem P-2407/2018 protiv Ivanke Antonja kao nasljednice Marije Antonja radi utvrđenja i uknjižbe prava vlasništva na nekretninama koje je kupio od Marije Antonja, da je predmet postupka bila i sporna k. č. 6828/3 k. o. Zlarin, da je Ivanki Antonja kao tuženici tužba dostavljena na odgovor 19. studenog 2018., međutim da je ona 27. studenog 2018. sklopila ugovor o darovanju s tuženikom koji se potom uknjižio kao vlasnik. Tvrdi da nije imao saznanja o sklopljenom ugovoru o darovanju niti je pomislio da bi Ivanka Antonja mogla postupiti na tako nemoralan način. Kako je za ugovor o darovanju saznao tek nakon zaključenja prethodnog postupka, proširio je tužbu na tuženika, ali je on odbio stupiti u parnicu. Parnični postupak je pravomoćno okončan donošenjem presude poslovni broj P-2407/2018 od 31. ožujka 2020. kojom je utvrđeno da je (između ostalog) stekao valjani pravni osnov za stjecanje prava vlasništva na spornoj k. č. 6828/3 k. o. Zlarin u cijelosti, ali da je zahtjev za uknjižbu prava vlasništva odbijen kao neosnovan u odnosu na tražbinu trpljenja uknjižbe na spornoj nekretnini jer tuženik nije sudjelovao u postupku. S obzirom na to da je vlasnik sporne nekretnine, da ju je stekao kupoprodajom i isplatio ugovorenu kupoprodajnu cijenu te je hrvatski državljanin, predlaže da sud prihvati tužbeni zahtjev kojim će ga se ovlastiti da zatraži i postigne uknjižbu prava vlasništva na k. č. 6838/3 k. o. Zlarin u cijelosti.

2. Tuženik osporava tužbeni zahtjev. Prije svega ističe da tužitelj nije dostavio dokaz o hrvatskom državljanstvu u trenutku kupoprodaje. Pretpostavlja da tužitelj 2002., kada je kupio spornu nekretninu, nije bio hrvatski državljanin budući da je u članku 11. Ugovora napisano da se zaključuje pod uvjetom da Ministarstvo vanjskih poslova da suglasnost na Ugovor. Kako suglasnost Ministarstva vanjskih poslova nije dostavljena, smatra da ona nije niti pribavljena i da tužitelj kao stranac nije mogao steći pravo vlasništva sporne nekretnine koja nije građevinsko zemljište. Ističe da je spornu nekretninu stekao na temelju ugovora o darovanju sklopljenog s darovateljicom Ivankom Antonja 27. studenog 2018. čiji je potpis ovjeren pred javnom bilježnicom Alemkom Gajski pod brojem OV-14088/18 dana 28. studenog 2018., da je darovateljica Ivanka Antonja spornu nekretninu stekla nasljeđivanjem majke Marije Antonja na temelju rješenju o nasljeđivanju javne bilježnice Vesne Pučar poslovni broj O-6692/07, UPP/OS-168/07 od 22. studenog 2007. Tvrdi da darovateljica Ivanka Antonja nije znala da je njezina majka Marija Antonja potpisala bilo kakav kupoprodajni ugovor budući da je njezina majka do smrti bila u posjedu, a potom je u posjed stupila Ivanka Antonja, kasnije on. Dalje ističe da mu je darovateljica Ivanka Antonja prilikom sklapanja ugovora o darovanju prezentirala vlasnički list iz kojeg je bilo razvidno da je vlasnica, da mu je prezentirala i rješenju o nasljeđivanju iza majke Marije Antonja poslovni broj O-6692/07, UPP/OS-168/07 od 22. studenog 2007. iz kojeg je proizlazilo da je sporna nekretnina bila predmet ostavinskog postupka iza smrti Marije Antonje i da je nasljednicom sporne nekretnine proglašena upravo darovateljica Ivanka Antonja. Poziva se na načelo povjerenja u zemljišne knjige, ističući kako nije imao razloga sumnjati da javni podaci nisu istiniti, pogotovo iz razloga što je uveden u posjed sporne nekretnine te mu nitko to nije osporavao pa tako niti tužitelj niti je netko njega i njegove prednice smetao u posjedu. Tvrdi da je spornu nekretninu stekao u dobroj vjeri jer nije u trenutku sklapanja ugovora o darovanju i podnošenja zahtjeva za upis niti s obzirom na okolnosti nije imao dovoljno razloga posumnjati da sporna nekretnina ne pripada darovateljici. Konačno, navodi da ovosudna presuda suda poslovni broj P-2407/2018 od 31. ožujka 2020. nema nikakvu dokaznu snagu u ovom postupku budući da nije bio

pasivno legitimiran u tom postupku. Zbog svega navedenog predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev.

3. Među parničnim strankama nije sporno:

- da je tužitelj, kao kupac sklopio kupoprodajni ugovor s zemljišnoknjižnom vlasnicom sporne nekretnine Marijom Antonja 2002.,
- da je Mariju Antonja u cijelosti naslijedila kćerka Ivanka Antonja,
- da je tužitelj 2018. pokrenuo parnični postupak poslovni broj P-2407/2018 protiv Ivanke Antonja radi utvrđenja prava vlasništva i uknjižbe prava vlasništva na spornoj nekretnini (i ostalim nekretninama koje su bile predmet tog kupoprodajnog ugovora i drugih kupoprodajnih ugovora sklopljenih s Marijom Antonja),
- da je tijekom tog parničnog postupka Ivanka Antonja sklopila s ovdje tuženikom ugovor o darovanju sporne nekretnine,
- da je tuženik tijekom tog parničnog postupka uknjižio pravo vlasništva na spornoj nekretnini u zemljišnoj knjizi, nakon čega je tužitelj u parničnom postupku poslovni broj P-2407/2018 proširio tužbu u odnosu na Darka Paruna, ovdje također tuženika te da je njegov zahtjev pravomoćno odbijen kao nedopušten jer je Darko Parun, ovdje tuženik odbio stupiti u parnicu,
- da je navedeni parnični postupak okončan pravomoćnom presudom poslovni broj P-2407/2018 od 31. ožujka 2020. kojom je utvrđeno da je tužitelj stekao pravo vlasništva na spornoj k. č. 6828/3 k. o. Zlarin i da je Ivanka Antonja dužna trpjeti uknjižbu prava vlasništva na ime tužitelja uz istovremeni izbris tog prava s imena Ivanka Antonja,
- da tužitelj nije ishodio uknjižbu prava na temelju pravomoćne presude poslovni broj P-2407/2018 od 31. ožujka 2020.

4. U ovoj pravnoj stvari je sporno da li tužitelj osnovano zahtjeva da se uknjiži kao vlasnik sporne nekretnine na temelju kupoprodajnog ugovora iz 2002., posebice kada se uzmu u obzir prigovori tuženika u kojem tvrdi da sporna nekretnina nije građevinsko zemljište i kojim osporava da je tužitelj u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora imao hrvatsko državljanstvo. Sporno je i da li tužitelj osnovano zahtjeva da ga se na temelju pravomoćne presude poslovni broj P-2407/2018 od 31. ožujka 2020. ovlasti na uknjižbu prava vlasništva na nekretnini označenoj kao k. č. 6828/3 k. o. Zlarin, uz istovremeno brisanje imena tuženika.

5. Radi utvrđivanja spornih činjenica u dokaznom postupku su pročitani povijesni zemljišnoknjižni izvadak za k. č. 6838/3 k. o. Zlarin, ugovor o kupoprodaji sklopljen između tužitelja kao kupca i Marije Antonja kao prodavateljice 4. ožujka 2002., čiji je potpis ovjeren pred javnom bilježnicom Ljubinkom Svedrović Kilibarda iz Zagreba pod brojem Ov-2057/2002, izvršen je uvid u ovosudni spis poslovni broj P-2407/2018 te je saslušan tuženik. Tužitelj nije pristupio na ročište za glavnu raspravu zakazano radi njegova saslušanja, iako je uredno primio poziv niti je opravdao svoj izostanak.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Tužitelj tužbu temelji prije svega na kupoprodajnom ugovoru iz 2002.

8. Prema članku 119. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/1996., 68/1998., 137/1999., 22/2000., 73/2000., 114/2001., 79/2006., 141/2006., 146/2008., 38/2009., 153/2009., 90/2010., 143/2012., 152/2014.; dalje: ZV) vlasništvo nekretnine na temelju pravnog posla, u ovom slučaju ugovora o kupoprodaji,

se stječe zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje dotadašnjega vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja, ako zakonom nije određeno drukčije. Za stjecanje prava vlasništva strane osobe na nekretninama na području Republike Hrvatske u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora iz 2002. pored opće pretpostavki iz članka 119. ZV-a, bilo je potrebno da su ispunjenje i posebne pretpostavke.

9. Prema članku 356. ZV-a koji se primjenjivao u trenutku kupoprodaje stranac je mogao steći pravo vlasništva na temelju pravnog posla ako su bile ispunjene dvije pretpostavke od kojih je jedna uzajamnost, a druga suglasnost ministra pravosuđa bez koje je, sukladno članku 357. stavku 1. ZV-a, pravni posao ništetan, s tim da strancem se ne smatraju fizičke osobe koje nemaju hrvatsko državljanstvo, a iseljenici su s područja Republike Hrvatske ili su njihovi potomci, uz uvjet da je nadležno tijelo utvrdilo ispunjenje pretpostavki za stjecanje hrvatskog državljanstva. Za stjecanje prava vlasništva na poljoprivrednom i šumskom zemljištu propisan je poseban pravni režim i strani državljani izvan Europske unije ne mogu stjecati pravo vlasništva na poljoprivrednom i šumskom zemljištu, osim ako međunarodnim ugovorom ili posebnim propisom nije drukčije određeno. S obzirom na to da između Republike Hrvatske i SAD nije sklopljen bilateralni ugovor koji regulira stjecanje prava vlasništva njihovih državljanina, stjecanje prava vlasništva američkih državljanina na temelju pravnog posla na poljoprivrednom i šumskom zemljištu u Republici Hrvatskoj nije dopušteno.

10. Nesporno je da tužitelj nije ishodio uknjižbu prava vlasništva na temelju kupoprodajnog ugovora iz 2002., odnosno ugovora o kupoprodaji sklopljenog između tužitelja, kao kupca i Marije Antonja, kao prodavateljice 4. ožujka 2002.

11. Čitanjem ugovora o kupoprodaji sklopljenog između tužitelja, kao kupca i Marije Antonja, kao prodavateljice 4. ožujka 2002. utvrđeno je da je predmet kupoprodaje bilo 11 nekretnina u naravi pašnjaka, između ostalih i sporna k. č. 6828/3 k. o. Zlarin (članak 1.) za kupoprodajnu cijenu od 35.059,55 američkih dolara u kunskoj protuvrijednosti (članak 2.) koju se tužitelj kao kupac obvezao platiti u roku od osam dana i koju je prema potvrdi sadržanoj u spisu poslovni broj P2407/20218 platio.

12. Iz članka 11. istog ugovora proizlazi da je zaključen pod uvjetom da Ministarstvo vanjskih poslova Republike Hrvatske dade suglasnost na njega te se od davanja te suglasnosti smatra valjanim i proizvodi pravne učinke.

13. Na temelju navedenog, utvrđeno je da kupoprodajni ugovor iz 2002. na kojem tužitelj temelji tužbu, pored općih pretpostavki za valjanost ugovora o kupoprodaji – predmeta i cijene, sadržavao i dodatan uvjet – suglasnost nadležnog Ministarstva vanjskih poslova Republike Hrvatske za njegovu valjanost.

14. Tužitelj tijekom ovog postupka nije dostavio u spis dokaz o pribavljenoj suglasnosti, a koja je prema sporazumu ugovornih stranka bila uvjet za valjanost kupoprodajnog govora iz 2002.

15. Nadalje, iz iskaza tuženika proizlazi da je sporna nekretnina u naravi šuma.

16. U povijesnom zemljišnoknjižnom izvatku u A Posjedovnici sporna nekretnina je označena kao vrt.

17. Uspoređujući sadržaj članka 1. predmetnog ugovora s podacima iz A Posjedovnice i iskazom tuženika, a u nedostatku ostalih dokaza, konkretno potvrde tijela nadležnog za vođenje evidencije o statusu i namjeni nekretnine te primjenom članka 221. a ZPP-a, zaključeno je da sporna nekretnina u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora 2002. nije bila građevinsko, već poljoprivredno i/ili šumsko zemljište.

18. Čitanjem domovnice utvrđeno je da je tužitelj rođen u SAD u državi New York, da je hrvatski državljanin i da su podaci o državljanstvu upisani u knjigu državljana Matičnog ureda u Šibeniku, MP Zlarin pod rednim brojem 863. Domovnica ne sadrži datum stjecanja hrvatskog državljanstva ili datum upisa u knjigu državljanina.

19. S obzirom na to da tužitelj nije dostavio dokaz o tome da je bio hrvatski državljanin i u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora 2002., a tuženik u cijelosti osporava tužbu pa tako i valjanost predmetnog kupoprodajnog ugovora, ističući kako tužitelj nije uknjižio pravo vlasništva u zemljišnoj knjizi jer nije pribavio potrebnu suglasnost ministarstva i dokaz o hrvatskom državljanstvu u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora 2002., ocijenjeno je da tužitelj, na kojem leži teret dokazivanja, nije dokazao da kupoprodajni ugovor iz 2002. u odnosu na spornu nekretninu ne čini valjani pravni temelj za upis prava vlasništva tužitelja u zemljišnu knjigu.

20. Kada je riječ o stjecanju prava vlasništva na temelju odluke suda – pravomoćne presude poslovni broj P-2407/2018 od 31. ožujka 2020. kojom je utvrđeno da je tužitelj stekao valjani pravi osnov za stjecanje prava vlasništva na spornoj k. č. 6828/3 k. o. Zlarin i kojom je naloženo tuženici Ivanki Antonja da trpi uknjižbu prava vlasništva na ime tužitelja uz istodobni izbris svog imena na spornoj nekretnini, valja napomenuti presuda ne djeluje "erga omnes" osim iznimno, što ovdje nije slučaj, već sukladno članku 334. ZPP-a "inter partes", dakle stvara pravni učinak samo između parničnih stranaka, konkretno tužitelja i sada pokojne Ivanke Antonja. U odnosu na tuženika, kao treću osobu koji je odbio stupiti postupak ne stvara učinak.

21. Tuženik tvrdi da je pravo vlasništva na spornoj nekretnini stekao na temelju valjanog pravnog posla – ugovora o darovanju i postupajući s načelom povjerenja u zemljišne knjige.

22. Prema članku 122. ZV-a načelo povjerenja u zemljišne knjige daje zaštitu stjecatelju zemljišnoknjižnog prava ako su kumulativno ispunjene dvije zakonske pretpostavke: kao prvo, potrebno je da je stjecatelj postupao s povjerenjem u zemljišne knjige i drugo, da u trenutku sklapanja posla, a ni u trenutku kada je zahtijevao upis, nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati u to da stvar pripada otuđivatelju.

23. Tuženik je prilikom saslušanja iskazao je da je Ivanka Antonja imala namjeru darovati mu spornu nekretninu kako bi imao nešto na otoku Zlarinu, da mu je pokazala rješenje o nasljeđivanju iza smrti majke Marije Antonja u kojem je bila naznačena sporna nekretnina, da je potom izvršio provjeru u zemljišnoj knjizi, da Ivanka Antonja bila uknjižena kao vlasnica sporne nekretnine pa da je sve prosljedio odvjetnici, nakon čega su sklopili ugovor o darovanju. Dalje je iskazao da je još od 2000. s Ivankom obilazio spornu nekretninu, a i kasnije nakon darovanja prilikom dolaska na otok, zatim

da ga je dva do tri mjeseca nakon darovanja nazvala odvjetnica i rekla da mu kako je Ivanka Antonija tužena u postupku koji protiv nje pokrenuo ovdje tužitelj vezano za spornu nekretninu i kupoprodaju iz 2002. Tvrdi da on, a niti Ivanka Antonija nisu znali ništa o toj kupoprodaji.

24. Iskaz tuženika sud je u cijelosti ocijenio vjerodostojnim budući da se podudara s činjenicama utvrđenim uvidom u spis poslovnim broj P-2407/2018 i čitanjem povijesnog zemljišnoknjižnog izvotka za spornu nekretninu.

25. Uvidom spis poslovni broj P-2407/2018 utvrđeno je da je Ivanka Antonja, kao tuženica zaprimila tužbu tužitelja radi utvrđenja stjecanja valjane pravne osnove za stjecanje prava vlasništva na spornoj nekretnini (i drugim nekretninama koje su bile predmet tužbe) 17. siječnja 2019., da je 4. veljače 2019. dostavila odgovor na tužbu te da je tijekom postupka osporavala činjenični dio i tužbeni zahtjev koji se odnosi na spornu nekretninu, navodeći da nije imala saznanja o tome da je njezina majka Marija Antonja sklopila kupoprodajni ugovor s tužiteljem 2002.

26. Čitanjem povijesnog zemljišnoknjižnog izvotka za spornu nekretninu utvrđeno je da se Ivanka Antonja uknjižila kao vlasnica sporne nekretnine 2007. Pravo vlasništva tuženika uknjiženo je 18. prosinca 2018. na temelju ugovora o darovanju OV-14088/18 od 27. studenog 2018.

27. S obzirom na to da je tuženik prilikom saslušanja iskazao da su on i Ivanka Antonja saznali za kupoprodajni ugovor iz 2002. tek nakon sklapanja ugovora o darovanju i provedbe uknjižbe tog ugovora, a iskaz se u tom dijelu u potpunosti podudara s činjenicama utvrđenim uvidom u spis poslovnim broj P-2407/2018 i povijesni zemljišnoknjižni izvadak za spornu nekretninu, iz kojih proizlazi da je tužba u predmetu P-2407/20218 dostavljena Ivanki Antoniji približno dva mjeseca nakon sklapanja ugovora o darovanju s tuženikom i približno tri mjeseca od uknjižbe ugovora o darovanju, dalje je utvrđeno je da je tuženik u trenutku darovanja i uknjižbe tog ugovora postupao u dobroj vjeri, na način kako propisuje članak 122. ZV-a.

28. Člankom 130. stavkom 2. ZV-a je propisano se vlasništvo nekretnine stečene na temelju zakona ne može se suprotstaviti pravu onoga koji je, postupajući s povjerenjem u zemljišne knjige, u dobroj vjeri upisao svoje pravo na nekretnini dok još pravo koje je bilo stečeno na temelju zakona nije bilo upisano.

29. Slijedom iznijetog, a na temelju članka 122. i članka 130. ZV-a tužitelj neosnovano zahtjeva da ga se ovlasti na uknjižbu prava vlasništva na spornoj nekretnini koju je tuženik stekao na temelju valjanog pravnog posla i postupajući s povjerenjem u zemljišne knjige.

30. Zbog navedenog, tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan.

31. Obje parnične stranke su zahtijevale naknadu troškova postupka.

32. Na temelju članka 155. ZPP-a i odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/2023., 107/2025., dalje: Tarifa) tuženiku je kao nužan priznat trošak postupka od 650,00 eura. Priznati trošak se odnosi na naknadu punomoćnice tuženika za sastav odgovora na tužbu od 200,00

eura odmjerene prema Tbr. 7. t. 1. Tarife i Tbr. 54. Tarife i nagrade za zastupanje tuženika putem punomoćnice na ročištima održanim 14. svibnja 2026. i 27. svibnja 2027. od ukupno 400,00 eura odmjerene Tbr. 9. t. 1. Tarife i Tbr. 54. Tarife i PDV-a od 150,00 eura, sukladno Tbr. 46. Tarife, sve uvećano za zatezne kamate od dana donošenja ove odluke, kako propisuje članak 151. stavak 2. ZPP-a te članak 29. stavak 2. Zakona o izmjenama i dopunama ZOO-a (Narodne novine broj 69/2026.).

33. Na temelju članka 154. stavka 1. ZPP-a tužitelj je dužan tuženiku nadoknaditi troškove ovoga postupka jer je u cijelosti izgubio parnicu.

U Šibeniku 24. srpnja 2026.

Sutkinja
Emina Pekas

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA

1. tužitelj putem punomoćnika
2. tuženik putem punomoćnika

Broj zapisa: **9-3088b-349c8**

Kontrolni broj: **0cb6f-60767-6d4a1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.